

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeséljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:

Egészévre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség: Jókai-utca 10.

Kiadóhivatal: Számmér Imre könyvnyomdája.

A király.

Tegnap az egész nemzet imája szállt az ég felé: nagy Istenünk, kegyelméddel tartsd meg a királyt! — holnap félszázad elmohosult emlékkövére tesz majd koszorút és a multak emlékein elborongva, lel-kének mély sóhaja száll az ég felé: szent Istenünk, hatalmas jobboldal őrizd meg a királyt!

Nemzeti létünk tragédiájának egy jelenete ez, melyet nincs a világon nép, mely megérteni képes volna, csak a magyar. Mi értjük — más senki. Volt drámája minden népnek, van emlékoszlopa is, mely alá lejátszott drámájának hőseit fektet; az emlékoszlopot sötét fátyollal borítá és busongva gondolt elhullt hőseire. Nem így a magyar.

Sötét fátyolát a multra veti, s szemével gyönyörrel nézi, hogy a hőseinek sirján nőtt virág kinyílt. Nem sirni megy hőseinek emlékoszlopához, mert az az oszlop csak zárkőve a lezajlott küzdelemnek, míg maga a sir — az bölcsője lett a jelennek.

Félszázad buzgó emlékének keserűsége oszlik fel a jeles napokban. Nemzet és király ma egygyé forrva néz vissza a multba s nézi a jövőt. Szívünkben egy érzés fakad; fájó rezgéssel kél egy mély érzélem, visszatekintve a távol multakra, s a remény édes érzete dagasztja a szívet — látva a jövőt. Régi vágyunk teljesült — az aradi

sírokon a béke olajja virág — a király áll minden nemzeti irántunk élén, s mi telve reménnyel indulunk az új ezred-évének.

Nem is olyan régen volt még, hogy sötét aggodalmak köde ülte el a nemzeti érzelmeket. A pusztulásnak szelleme kísértett mindenfelé; a süllyedés, a bukás örvénye tántorgott telénk, s reményvesztetten busulánk szomorú sorsunk fölött. Ki hitte volna, hogy lesz még szebb jövőnk; ki hitte volna hogy lesz még ébredésünk?

Az a nagy Isten, ki villámbetűkkel írja fel mindenhatóságát az égbe, ki a menydörgések morajában beszél hozzánk: nem hagyta el az ő népét. A honnan nem is reméltük, a mikor nem is vártuk, akkor érkezett a segítség. A király megértette a nemzetet, nagy szelleme áttört az évszázados ködön, megismert bennünket s a királyi szív dobogása új életet öntött a reménye vesztett nemzetbe. A kik már megtagadták volna a hazát, hinni és bizni tudták s a királytól tanulták meg ismét szeretni a hazát.

A lombhullató őszi hervadás reánk a boldogító tavasz reményét hozta. Mint a szállongó fecskék vidám hangjai jelzik az ébredő tavaszt, így értettük meg mi is, hogy a királyi szív szeretetében új jövő virradt reánk. És évek mulva, évtizedek multán, talán a távol a jövőben valamikor késő utódaink e naptól kezdve új korszak

kát tekintik Magyarországnak, s büszkén mesélik majd, ahogy a régi iratokból tudják a szép mesét: „Volt egyszer egy jó öreg király . . . „Nemzetének volt egy nagy sirja, hova hőseit temeté, s hova busongni járt; a síron a béke olajja nyílt, melyet a jó király nemzetének adott. Azóta béke van az országban, s a nemzet szüntelen imáz az égfelé: Hatalmas nagy Isten, tartsd meg a jó királyt! . . .“

Rendkívüli közgyűlés.

Székesfejérvár sz. kir. város törvényhatósága tegnap délelőtt báró Frith Pál főispán elnöklése alatt rendkívüli közgyűlést tartott, mely alkalommal a mult havi közgyűlés tárgysorozatában már szerepelt, de bizonyos okok miatt elhalasztott két fontos ügyet tárgyalta a városatyák meglehetősen élénk érdeklődése mellett. Volt pedig az egyik a villamos vasút és villamos világitásra vonatkozó szerződés bemutatása, a másik a „piros alma“ telkének eldarabolásáról szóló tanácsi javaslat. Az első egyhangulag, a másikat pedig nagy szótöbbséggel fogadta el a közgyűlés, melynek lefolyását a következőkben adjuk.

Kevéssel 1/211 előtt, midőn a bizottsági tagok már szép számmal együtt voltak, érkezett a terembe a főispán, ki akkor jött meg a székesegyházban tartott isteni tiszteletről. Megnyitó beszédében meleg szavakkal tolmácsolta

— Hej, szép kisasszonyok, csókolom kezűket, nem így volt az régen.

Nem ám. Azért a jó kedv csak úgy habzott, mint mikor még mézédés, zamatos gerzsd-garmadát ontottak a kényelmes terpeszkedő sutuba.

. . . Petheő Endre tánczlelésben sietett Szeréna felé, kináló tenyerén mosolygó, hamvas rózsaszínű fiirtöcskével. A Nedeczkyék hintájának robaja épen utja elején akasztotta meg.

A vidék csillagai érkeztek: Ella és Margit, ez a két nagyhatalom, kiknek fejedelmi alakjuk után ezer-ezer holdas tag vetette csábitó, ingerlő árnyékát. A társaság nagyot pezsdült. Mindenki üdvözlésükre sietett. És Petheő Endre törtetett legelő. A mi kicsikénk az odvas hárs mohos törzséhez támaszkodva nézte az ártatlan és mégis lehangelő jelenetet. A szeretett önző a gyermekességig.

A Nedeczky-bimbók felsőbbségük titkolhatatlan tudatával hordták körül tekintetüket a tiszteletükre nyüzsgő táboron. Gúnyoros pillantásuk összefolyt Szeréna merő zemsugaraival. (Talán ők is hallottak már valamit. Pedig jó darabról jöttek.) Csak egyetlen röpke perc műve volt az egész. De ósztónyszerűleg érezték, hogy e pillanattól vetélytársak. A hölgyeknek csoda finom érzékük van; aztán a szem, a szem. Elárul az mindent.

Egybegyült ki-ki a tömegben, mely úgy zúgott zajgott, mint a méhköpi.

A zene hangtölyamába belepattogott a hasábokkal szított tűz; csakugy hullt a szikra eső. Forgott a lud lelke; sercegett, csepegett a zsir; komoly méltósággal fődögélt a tokány;

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZÁJA.

A leány anya.

Irta: Huttkay Lipót.

(Folytatás és vége.)

A hosszú estéket kettesben tartlították, sakkozták agyon. A gyermekek rajongták „Gyula bácsi“ ért, egyedül Szeréna volt hozzá hideg, kimért. Pedig mikor néha napjában elővette furulyáját és játszotta azokat a fülbé, szívbe mászó, búbájós, hűségéről, boldogságról, csaláságról zengő darabokat, akár reggelig is elhaltatta volna lehajtott fővel a „kiállhatatlant“.

Doma Gyula furulyája azt beszélte, a mire ajka képtelen volt.

Én téged szeretlek, te meg másért lán-golsz, a kinek szive tán ismét másért dobog; És így tovább . . . tovább . . . mást szeret mindenik. Oly csillagok vagyunk, mik egymást kergetik.

III.

A nagy-had híres hetedhét határra szülő szüretére Koczókat is meghívták. A kora reggel már sürgő-torgó készülődésben találta Szerénát. Persze a kis borzasok előrontottak, mint mások. Belecsimpajkoztak „anyjuk“ba, teletármázták a házat, hogy fészülje meg őket.

— Majd eligazít benneteket Zsuzsi. Nem érek rá.

Sugar alakja ott egyenesedett a szoba közepén. Termééhez halványkék ruha simult. Zsuzsi fogai közt hatalmas gombostűt szorítva, ott térdelt előtte. A redőket igazította el,

azután feltűzte a habos, égszin-selyem övet. Pistike tartotta a könnyű, szárnyas felöltőt, Mariska a kalapot, a morzsa Lujza a napernyőt. Zsibogva ugráltak nénjük körül, nótaszóra hajtván:

— Jaj be szép a kis mama, jaj be szép. Szeréna elégedetten mosolygott apró kritikusa-ira. Ma nagyon csinos akart lenni. () is ott lesz. Ekkor surrant be Szabó Milka. A két bohó lélek úgy ujongott, hogy véletlenül egyformán találtak öltözni. Szabókkal együtt mentek ki.

Mikor örömpresve átlebbent küszöbükön és fölpatant a kocsiira, de hogy gondolta volna, hogy még ma sirni fog.

Az Avas-hegy oldalán nem is oly régen pompás tökeerdő zöldelt. Most ritkás sorban beteges venyigék meredeznek a légben; ragyás, ütött-kopott levelekkel, néhol egy-egy fürt cza-fat, gunyjárja e Kanaán darab rendetlenségének.

Persze csak olyan szüret volt az — szülő nélkül. Azaz még sem. A humoros gazda összevásárolt pár kas fürtöt és odakötöztette őket a sorvadó tökére, mint a hogy a cukorangyal-kákat szokták a karácsonyfára. Mert hát míg ő él, szüretnek akár hogy is, de lennie kell. Ezt nevezem aztán uri passzióknak.

A meddő telep mihamar virágos kertté változott a sok pirosuló leány és gyermek főtől. Megelevenült a táj. Vig trillázás, dévajkodás közt folyt a mű böngészés. Közben a „fehér nép“ nagy ijedelme a torzborz hegypásztor hatalmas „szalvékat adott“ mordályával. Még a füst gomoly sem foszlott szét, mikor csendesesen hozzátette:

Mai lapunk 4 oldal.

a törvényhatóságnak a király személye iránt érzett hűségese szeretetét és ragaszkodását. A király nevenapja — ugymond — mindig ünnepe a magyar nemzetnek, mely jóságos atyját tiszteli ő benne. Beszédét, melyet a bizottsági tagok állva hallgattak végig, e szavakkal végzi: Isten tartsa a királyt! (Lelkes éljenzés.)

A gyűlés megnyitása után a főjegyző előterjeszti a villamos vasut és világításra vonatkozó szerződést, mely az előző napon tartott előértekezleten meg egyszer beható vita tárgyává tétetett. Ez alkalommal egy nevezetes módosítást tettek a szerződésben, mely teljesen eloszlatja a bizalmatlankodók aggodalmait. Ugyanis kimondatott, hogy az esetben, ha a vállalkozók a szerződés sikeres megkötése után a vasut mellőzésével csupán a világítást — a mi mindenesetre kevesebb kockázattal és nagyobb haszonnal járó dolog — szándékoznak létesíteni, úgy nemcsak a vasutért letett 5000 frt kaucziójukat vesztik el, de egyszersmind a másik vállalatot is. Vagyis egyik vállalat elajtése a másiknak is teljes megszűnését vonja maga után. Így tehát a város érdekeinek bármely módon való megrövidítése ki van zárva s most már csak azon fordul meg a dolog, hogy a világításra nézve tudnak-e a vállalkozók elegendő magánfogyasztót biztosítani, no meg hogy a pénzübeli szituáció miképpen fog alakulni. Mert tapasztalatokon alapuló régi igazság az, hogy szerényebb ambícióval, de sok pénzzel jóval többre megy az ember, mint megfordítva. De hát elvégre nekünk ehhez semmi közünk.

A főjegyző elszántan emelte föl elsőben a villamvilágításra vonatkozó szerződést és szilárdan el volt tökéle arra, hogy azt, valamint a másikat is föl fogja olvasni a bizottság okulására. Alig ért azonban a tizedik paragrafusig, a derék városatyák kezdtek rendre megszökdösni a teremből. A főispán jóakarattal figyelmeztette őket, hogy ebben a fontos ügyben ne tagadják meg a köteles buzgóságot, sőt inkább azokat is hívják be, a kik rendes körülmények közt odakint szokták megvárni a szavazást. Végre is elfogadták Kovács István

a juhhusos kása mit tegyen szörnyű melegében? tehát egykedvűen pöfögött.

Nagyon vigan voltunk naphosszat, mikor aztán lehullott az alkony fátyola, a lombokat fénylő, színes gümbök lepték el. A tündéri képet a hold ezüstözte meg, nagyokat mosolyogva le a halandókra. Tánccra perdültek ott a suta ház tövében a homokos lankáson. Szeréna hitte, várta, hogy az első ropogós csárdást majd csak együtt látják; az elsőt mikor a verejtékes kimerültség sújtosítja el még a szívet, elmét, mikor még gyönyör a tánc; igen, az elsőt, mely oly éde, meghitt, hosszas szokott lenni.

Petheő Endre mellette rebent tova Ellával, Viharzó kedvében betyáros negédességével lobogtatta kendőjét s ott dobogott, toporzékolt a banda színe előtt, majd kiverve a primás kezéből a vonót, kihallatszott öblös, féktelen kurjantása:

— Haj, haj sohase halunk meg! Szeréna szeretete volna bedugni a fülét.

— Ej mit! ugy sem táncoltam volna, nem is fogok, még nem igen illenek.

Szegény leány, most másodszer ámitotta önmagát.

Petheő Endre lihege termelt nála.

Ugy kérte, ugy esengett:

— Csak egy fordulót.

— Nem tánczolok.

— Miért?

— Mert nem.

Nem is mozdult senkivel, őket nézte. Egyszerre valami különös bódulat vett rajta erőt. Szeme előtt zavaros elegygyé tolt össze

b. tag indítványát, mely szerint a ki éppen hozzászólni akar, az egyes paragrafusok czíménél tegye meg az esetleges észrevételeket. Így aztán Knittelhoffer Károly aljegyző, a ki ifjúi hévvel váltotta föl az olvasásban a már lankadó főjegyzőt, szintén abbanhagyta a gégeizgató munkát s a közgyűlés — néhány kevésbé jelentékeny stiláris módosítás után egészben elfogadta a szerződést, mely a polgármesterek adatott át további eljárás végett.

Közben végeztek a „piros alma“ telkével is. A mult havi közgyűlés alkalmával már ismertették a városi tanácsnak erre vonatkozó javaslatát, mely szerint a kereskedelmi akadémia és a tóvárosi iskola részére megajánlott ingyen telkek kivételével a többi a jezett föltételek mellett árverés alá bocsátandó lesz.

Kovács István nem hajlandó telket ajánlani az akadémianak. A városnak vajmi kevés az ajándékozni valója, de meg különben is évi ezer forinttal szubvencionálja ezt az intézetet. A tervezett új utca nyitását is ellenzi.

Dr. Saára Gyula csak az esetben hajlandó hozzájárulni a rögömi árveréshez, ha a kikiáltási áron alul nem fogják vesztegetni a telkeket. Kovácssal szemben hangoztatja, hogy Fejérvár városának az ilyen tanintézeteket pártfogolni erkölcsi kötelessége. Sőt, mivel az illetékes helyen egy itt fölállítandó középiskola eszméjével immár komolyan foglalkoznak, annak helyéről is eleve gondoskodni óhajt és kéri a közgyűlést, hogy erre a czélra egy telket föntartassék.

A polgármester megnyugtatta Saárát, hogy a telkek semmiesetre sem fognak a becsáron alul eladatni. Kovács szavaira reflektálva kijelenti, hogy az ajándékozást illetőleg a közgyűlés már régebben határozott s ez alkalommal itt csupán az árverés alá bocsátásról van szó. A kereskedelmi akadémianak adott szubvencziót sokalni nem lehet, mert az az iskola nem kizárólag a kereskedők és pénzüntézetek szolgálatában áll, hanem az egész társadalomnak nevel derék, képzett embereket. Az iskola részére föntartandó telket illetőleg szívesen csatlakozik Saára indítványához. Egye-

minden. A suhogó lombok, fényár, lebegő kipirolt alakok, suttogás és kacaj. Magára kapta felöltőjét, észrevétlenül bolyongott ki a jegegyekkel szegett séta utra. Friss levegőt, magányt óhajtott, a feje lángolt. Nyomat, égette, fojtotta az a tomboló jókedv. A levelek közt széttépvé, kuszáltan reszkettek, csillogtak a hold selymes fényfálai. Ide is elért a tánc robaja, a zene töredezett hangja. Lassan, mind a kisértet, húzódt a fásor mentén le föl, le föl ismét s ismét. Néha megállt s bámult, hogy ily gyöngé. Beteg volt, fájt mindene.

Ismerős hangra rezzenett fel. A szomszéd gyalog ösvényen kart karba öltve, Ella és Endre angalodtak.

Roszkor és rosz helyen akart megnyehülni; hallotta, ha nem akarta is, hogy ugyanazon ajak, ugyanazt erősítgeti, mit neki fogadott — igen sokszor. A fejéhez kapott. A felhevülés első izzó rohamában oda akarta kiáltani: hazudik, vagy hazudott. De aztán érezte mint omlik össze légvára, mint török össze a balgatag hiszékeny szív... A romoktól könnyi illeti, nem hangos kifakadás. Nem látta senki, átadhatta magát az eszme és érzés hullámzásának. Igen csak játszott vele és ő ennek hitt. Ezt ajándékozta meg szíve első fakadásával. Mindez tán semmi; szeretünk, remélünk, csalódunk, ez közös sors, de ő érte lett hűtlén önmagához, anyja emlékéhez, testvéreikhez. Főképp az elhanyagolt kicsinyek miatt mérhetetlen fájdalom fogta el. Az a reggeli „nem érek rá“ ugy égette, marta. Szeretett volna nyomban haza repülni, hogy maga vethesse meg ágyukat.

... Az Avas oldalában bűgva lobogtak

bekben pedig kéri a tanács javaslatának elfogadását.

Laufenauer Ferencz a vizivárosi óvoda részére kért telket is föntartani óhajta addig, míg az egyesület ez ügyben határozatot hoz.

A polgármester abba is beleegyezik. Jó, hát tartsanak fönn két helyet a teleknek a galamb-utca felé eső részén. E szerint hét ház hely lesz az árverés alul kivonandó. Hanem most már igazán ne kérjenek többet.

A főispán elrendeli a névszerinti szavazást. Így a közgyűlés 66 szóval 5 ellen elfogadja a tanács javaslatát, mely a fentebbiek szerint módosított. Az árverés kimondva lévén a tervezet fölterjesztetik a miniszteriumhoz, az engedély kieszközölése végett.

A jegyzőkönyv hitelesítésére a főispán dr. Fanta Adolf és Tóth Artur biz. tagokat kéri föl s ezzel a gyűlés 1/21-kor véget ért.

UJDONSÁGOK.

— A király nevenapja. Dr. Steiner Fülöp megyés püspök Ur Ó Méltósága Ó felsége u király névnapja alkalmából a székesegyházban d. e. 9 órakor háláadó istentiszteletet mutatott be a Mindenhatóknak. Az istentisztelet alatt a templomban láttuk a katonaság részéről zalavári Zurna Károly tábornok, kerületi parancsnokot a helyőrség tisztjeivel s a különféle fegyvernemek egy-egy század legénységével: a megye részéről br. Fiáth Pál főispánt, Huszár Ágoston alispánt s még néhány tisztviselőt, a város részéről Réi István főkapitányt stb., a főgymnásium, főreáliskola, a kereskedelmi akadémia tanuló ifjúságát a tanári karral, a Paulai sz. Vinczéről nevezett szathmári nővéreket a bennlakó növendékekkel s még nagyszámú ajtatkoskodó közönséget. Ez alkalomból megjegyezzük, hogy Dr. Steiner Fülöp püspök Ur Ó Méltósága a mai nappal pár napra sár-keresztúri jószágára utazott.

— Október 6. Városunkból ma reggel anyolcz órai gyorsvonattal három küldöttség indult Aradra. A vármegye impozáns babér- és pálmakoszorú-

fel az öröm tüzkévék, mohón emészte meg a rájuk hányt rőzset, lombot.

Önérzetének lángja ily gyorsan égette ki szívéből Petheő Endre alakját.

„Minden gyönyört fájdalom előz meg.“ A kiábrándulás kínját mihamar követte az ujjá születés kéje. Szívet jött keresni, magához lánczolni, s megtalálta önmagát, odasietett apjához.

Papa, gyerünk haza, aggódom miattuk. Mentek. Még nem aludtak. Éktelen zivaj közt dominóztak kukoricza szemek Gyula bácsival, Pisti éppen ahogy beléptek, akkor tépte le az álmos Zsuzsi fejéről a kendőt, mert nem akarta — lepergett kukoricza szemeket felszedni. Egyesült erőre vol' zükség, hogy a sárkány vérű „ifuracska“ leszerelhessék. Bömbölve bujt, simult Gyula bácsihoz, az meg csak biztatta: katona lesz belőled, azaz nem is rongyos bakancsos, de huszár, azt a ragyogós réz angyalát! No ne sirj hát. És megbékült azon tudatban, hogy huszár lesz. Ki szedte apja kezéből a séta pálcát és lába közé kapta. Gyí te fakó, gyí te sárga!

Ott keringett az asztal körül, mig nevetében le nem rogyott.

Szeréna összehasonlította ezt a mindig komoly, s mégis kedves férfit a szelc. ap laza Petheő Endrével. Mily különbség. Ej, nem is lehet az rossz ember a kit a gyermekek szeretnek.

Mikor a bácsi távozott, először nyujtott neki barátságosan kezét. És Szeréna reményromjai felett kihajtott zölden, üdén a Doma Gyula reménye.

rúját *Meseleny* Lajos orsz. képviselő vitte, kihez a megyei notabilitások közül többen csatlakoztak. A koszorú széles zöld-sárga szalagján a következő felirás van: „Az aradi vértanúk feledhetetlen dicső emlékezetének 1849—1899. Fejérvármegyei közönsége.” A város piros-kék szalagos koszorúját, mint már említettük, *Mohai* Lajos, dr. *Saára* Gyula és *Németh* János vitték, a függetlenségi körét pedig szintén *Saára*, továbbá *Szabó Bakos* András és *Bernát* Ignác, kikhez utóbb még néhányan csatlakoztak. Egyben felhívjuk a város hazafias közönségét, hogy holnap házaikra gyászlobogókat tűzzenek: a kik csak tehetik, jöjjenek el a Ferenczrendieknél 8, a székesegyházban pedig 9 órakor tartandó ünnepélyes gyász-istenitiszteletre.

Órök hála és dicsőség a vértanúk emlékezetének!

— **Köszönetnyilvánítás.** „A zámolyi tüzkárosultak segélyezésére adományoztak: dr. *Steiner* Fülöp m. Püspök Ó méltósága 50 frt., csalai *Esterházy* Miklós-Móricz 150 frt., csalai *Kégl* György 220 frt., gróf *Lamberg* Ferencz 60 frt., *Strasser* Izidor (Mária major) 25 frt., — összesen 505 frtot. — A nemesszivi jótévkönek ez uton is hálás köszönetet mond *Gönczöl* Antal administrator.”

— **Új magyar nemesek.** Király ő felsége a személye körüli magyar miniszter előterjesztése folytán dr. *Révy* Ferencz, Fejérvármegyei tiszteletbeli főorvosa és a vármegyei közkórház igazgató főorvosának, valamint testvére *Révy* Géza Viktor, a bodrogközi Tisza szabályzó társulat igazgató főmérnökének, ugyszintén törvényes utódaiknak, a magyar nemességet az „ikervári” előnévvel díjmentesen adományozta.

— **Kirándulás.** A főgymnásium V. osztályának növendékei tegnap *Chinorányi* Ede ciszst. tanár vezetése alatt kirándultak *Acsuthra*, hol megtekintették a főhercegi uradalom óriási díszkertjét.

— **Eltűnt művész.** Napok óta rebesgetik már beavatott körökben, hogy a budapesti művészvilág egyik előkelő tagja bucsuzatlanul távozott a magyar fővárosból, hogy talán soha többé vissza se térjen. Nevet senki sem említett, egyes lapok is név nélkül tárgyalták az esetet, de azért mindenki tudta, hogy *Perottiról* az Opera tagjáról van szó. A nagyhirű tenorista ugyanis az utóbbi időben nagy anyagi zavarokkal küzdött s folyton Amerikát emlegette, mint ahol művészetével esetleg még visszaszereshetné, amit itt börzsespekulációival elvesztett. Anyagi zavarai kényszerítették arra is, hogy a nyári szünidőt vidéki hangversenykörútra használja fel, amely azonban a lehető legrosszabbul sikerült. Tudvalevőleg itt *Székesfejérvárott* is felültette a közönséget. E körutat *Bartóky* Matildnak, az Opera volt tagjának kíséretében tette meg s ugyancsak vele indult Németországba is ezelőtt háromhétel vendégszerepelnél, a mire az Opera igazgatójától a körútról való visszatérése után kapott engedélyt. A németországi vendégszereplésnek azonban semmi nyoma a német lapokban s *Perotti*, bár szabadságideje már tegnap lejárt, még mindig nem jelentkezett, sem a tömördek drága jelmezt, amelyet magával vitt, nem küldötte vissza. Ugy látszik, maga az igazgatóság sem igen hiszi, hogy *Perotti* visszatérjen, mert lázasan keres tenoristát, a ki az eltűnt művészt helyettesítse. Érdekes, hogy vele együtt kísérője, *Bartóky* Matild is eltűnt. Több fővárosi lap azt írja, hogy a művész *Bartóky* Matild és *Kommer* Antal „végzett” fővárosi vendéglőssel együtt Amerikába utazott hangversenykörútra.

— **A seregélyesi bunda** napról-napra jobban szorítja *Rettegi* Sándor pénzügybiztos urat. Ujabbban, ez ügyegi kapcsolatban, tömegesen érkeznek a ránéve erősen kompromittáló feljelentések. *Rettegi* ur ezek szerint megmérgetvén, valószínűleg olyan könnyűnek fog találtatni, hogy súlyos hivatalbeli kötelességeinek teljesítése alul kénytelenek lesznek fölmenteni. A rendőrséghez beszolgáltatott idegen bunda hitelles története a következő. A biztos ur pénteken fölkereste *Ehrenthal* Ignác vásártéri szatócsot és egy tizest adott át neki azzal a megbízással, hogy egy bundát vásároljon rajta, de minél előbb. *Ehrenthal* azután hét forintért szerzett is egyet *Axentovics* szücsmestertől s azt, mint megirtuk, zsákba pakolva küldte el *Rettegi*hez, ki azt szombatban reggel felküldte a rendőrséghez, a visszajáró három pengőt pedig személyesen vette át *Ehrenthaltól*. Az ügyre vonatkozó összes iratok különben már áttétettek a kir. ügyészséghez.

— **A városi közigazgatási bizottság** rendes havi ülése a jövő hétfőn kezdődő szüret miatt e hó 18-ára halasztatott.

— **Hármas ünnepély.** A tolnamegyei *Szakcs* ról kaptuk a következő sorokat: Mult hó 27-én tartotta *Kétyi* László szakcsi kántortanító ezüstmenyegzőjét és 30 éves tanítói jubileumát; apósa, *Puscher* András pedig aranylakodalmát. *Kétyi* László megyénkben *Sárszent-Mihályon* mint kántortanító 12 évig működött s közszeregetnek örvendett. — Az ünnepelték d. e. 9 órakor szent-misét halgattak. A meghívott vendégek délután érkeztek *Kétyi* L. vendégszerető házához, hol igaz, hiv magyar vendégfogadtatás s fényes lakoma várt az érkezőkre. — Az első felköszöntőt *Vitkovics* J. helybeli plebános mondotta, szép szavakban emelte a jubiliás tanító érdemét, ugys mint tanító s mint házastársát s rájuk isten áldását kérte. Felköszöntőt mondott még: *Lánghi* M. kocsolai jegyző mint jóbarát, s *Péuték* Antal tanító megyénkbeli mint kartárs és régi jóbarát, melyekre az ünnepelel meghatottan válaszolt. Vacsoraután tánczra perült a fiatalság vig zeneszó mellett egész hajnali 4 óráig. Miután tudom azt, hogy K. L. kartársunknak megyénkben számos ismerőse s jó barátja van, azt hiszem velem együtt kívánják, hogy szeretett nevével együtt nyújtsa életüket még hosszúra a jó isten, hogy még aranymenyegzőjükön is tul éljenek friss erő s egészségben. A jubilánst a Tamási vidéki tanítóegylet mult hó 27-én tartott közgyűléséből jegyzőkönyvileg üdvözölte.

— **Halálos verekedés.** *Csákvárról* írják: Van egy kocsmá *Csákváron*, a melynek *Perl* Lipót a tulajdonosa és a melyet még az egyház politikai harcok idejéből a nép bizonyára nem valami különös tiszteletből *Vekerve kocsmának* nevezett el. Ez a kocsmá sok veszekedésnek volt már színhelye, de annyira szerencsétlen kimenetelű, mint a milyen folyó hó 2-án éjjeli fél két óra tájban történt a kocsmá előtt, még alig fordult elő. *Pénzes* József egy hatalmas erejű és józan állapotban szelid természetű szorgalmas legény, a ki mint kocsis hosszabb ideje volt már az urodalmi főerdész szolgálatában, a szesz italból többet vett be, mint kellett volna. Ily állapotban a mulatozás közben hol az egyiket, hol a másikat háborgatva több mulató legényvel össze szólalkozott, az egyiket pedig közülök *Marczinkó* nevűt — állítólag arcul is ütötte. A legények erre neki-dühösödve *Pénzesnek* akartak esni, a ki azonban ez alatti a kocsmából kiugorva szemközt az utcán levő két községi éjjeli-őrnek egyikét *Oszoli* Józsefet hirtelen megtámadta és kezéből a községi örök hivatalos fegyverét: a dárdát erőszakkal kicsavarta, magát az őrt pedig erősen a földhöz vágta. *Pénzes* most a dárdával hadonászva több ütést mért ellenére, *Kovács* Jánost, a másik éjjeli őrt pedig fején egy éles vágással erősen megbeszte ug, hogy ez a vágás következtében jajgatva összerogyott, a dárda vasa pedig az erős ütések következtében nyeléből kitört. E jelenet után még bő-

szültebben rohantak *Pénzesre* a kocsmából kitódult legények és alig néhány percz alatt, valószínűleg a kezeik közé került letörtött dárdával fejére mért ütésekkel a földre sujtották, a hol a dulakodók egyike a kapott többi ütések mellé csizmája patkós sarkával még egy rugást tet a szerencsétlen halántékára, a mely *Pénzesnek* halálát okozta. Hogy kitől származtak a halálos ütések, azt a sötétség miatt alig lehet biztosan megállapítani. Ennek felderítése az erőlesen megindított vizsgálat feladatához tartozik. Az eddig tett vallomások szerint erősen vannak gyanúsítva *Brandt* József, a ki állítólag a többiek bizatója volt és a kinek ruházatán és csizmáján vérfoltok találtak, továbbá *Kovács* János és *Uhl* István, a kik vizsgálati fogságban tartatnak. A duhaj verekedésnek szerencsétlen áldozatát: *Pénzes* Józsefet a megejtett hivatalos boncolás után, a mely szerint halál okául „koponyatörés; agyszűzódással” konstatáltatott. kedden temették el.

— **Bajosi Klára nyilatkozik.** Egyelőre ugyan még csak írásban, mert a nyelvét nem tudja mozdítani. Mint keddi számunkban említettük, a csinos leányzó eszméletlen állapotban vitték be a rácztemetőből a városi kórházba. Kezdetben azt hitték, hogy öngyilkosságot akart elkövetni, most azonban saját vallomásával cáfolta meg ezt a fűtvelet. Ma reggel ugyanis jelek által valami írószert kért az ápolótól. Mivel felülni még nem tudott, az orvos egy kemény papírtáblát adott neki s arra jegyzezt fel krétával a vele történeteket, a mit aztán az ápolóné papírszeletre másolt le és így felküldték a rendőrséghez. *Bajosi Klára* ebben elmondja, hogy mikor hétfőn estefelé az utcán járt, egy, magát *Horváth*nek nevező asszonyval találkoztott, a ki elhívta a rácztemető körül levő lakására. Itt kávéval és kalácsal megtraktálta, de neki sehogysem izlett a pazar oszonna, mert a kávénak valami furcsa íze volt. Az asszony azután azt mondta, hogy most valami jó helyre fogja vezetni és együtt elindultak. Ő azonban már utközben rosszul lett s így nem is tudja miképpen került a temetőbe, hol a mentők fölszedték. Csak arra emlékszik, hogy az az asszony teljesen kifusztotta. A rendőrség most széleskörű nyomozást indított a rejtélyes ügyben.

— **Hivatalos koronaszámítás.** Minthogy 1900. január 1-ével a kötelező koronaszámítás életbe lép, most valamennyi miniszterium rendeletet intézett alantás hivatalaihoz, hogy összes számadásaikban és könyveikben a számadás vagy könyvelés tárgyát képező értékeket *koronákban* és *fillérekben* fejezzék ki.

— **Segítség a kisgazdáknak.** Az ország egyes vidékein a kisgazdák szőlőskertjeiben igen jó szilvatermés volt. A földművelésügyi miniszter, hogy megakadályozza a gyümölcsnek teljes elértékelését, valamint hogy a kisgazdákat a kertmivelésre serkentse, huszonöt aszalókemenczét bocsátott a kisgazdák rendelkezésére, azzal a kikötéssel, hogy ezeket sorrendben használják. Az aszalókemenczék felállításához és az aszalási eljárás gyakorlati betanításához a miniszter külön szakembert küldött ki.

— **Tolvaj fiu.** A moóri járáshoz tartozó *Óndó* község sváb legényei tudvalevőleg felelet mulatók természetűek. Mivel azonban borra, cigányra s más egyéb ilyen költséges szórakozásra a maguk emberségéből vajmi szűkecskén telik, hát ugy cselekesnek, hogy onnan csipnek lopnak, a hol épen lehet. Megesik azonban néha, hogy csufosan rajtvesszenek az efféle vállalkozáson, a mint ezt legújában a *Majlinger* Ádám esete is bizonyítja. Ezt a süldő-legénykét ugyanis a mult hó 29-én éjjel épen akkor csípték el az utcán czirkáló eszendőrök, midőn egy pajtásával, *Limpacher* Pállal együtt párosával czipelt a buzával töltött zsákokat a *Groff* Pál portájá felé, a ki üres óráiban organdassággal foglalkozik. A legényeket azonnal beszállították a községkórházhoz, hol Ádám töredelmesen bemerte,

hogy a gabonát az apja padlásáról emelték le, még pedig azért, mért már sokkal tartozott a korosmárosnak s azt a Gropf tanácsára ilyen módon akarta letöltesíteni. Az öreg Májlinger fether nem kívánta a fiu megbüntetését, azért csak a másik két jómadarat jelentették föl a moóri járásbírósnágnál.

— **Tüzek.** Pázmánd mellett, Lyka Döme tanyáján Pálinkás Jánosné béreasszony a napokban kenyert sütött s a kemenczéből kikapart tüzes hamut leányával az istállóba vitette. A parázstól csakhamar tüzet fogott az alomszalma s mielőtt észrevették volna, a láng fölcsapott a padlásra s az épület tetőzete leégett. A gondatlan asszonyt följelentették. — A Bicskehez tartozó felsőmájorban Haints Tivadar bir tokos kárára két nagy kazal takarmány elégett. A tüz okát kideríteni nem lehetett, a kár jelentékeny, a mennyiben a kazalok nem voltak biztosítva.

— **Családi idill.** Nem holmi pillangós, de valóságos durva, szegestalpu papucs alatt nyögve éli szomorú világát Denis János gyurói gazdaember. Szatirikusan hangzik ugyan, hogy ő kelmét gazdának nevezzük, mert tulajdonképen az asszony dirigál ott a háznál. Hogy förtémt, hogy sem, talán az ürdög bujt a szegény Denis Jánosba, elég az hozzá, hogy a napokban annyira fölbuzdult benne a már rég eltemetett virtus, hogy egy szerencsétlen pillanatban ki kötött a feleségével. No de meg is járta. Ugyanis, hogy az idén sok szilva termett a paskumban, János gazda pálinkát akart, azaz hogy csak szeretet volna főzteni, az asszony ellenben csak úgy akart tudni rajta. Ezen azután összevetették, a mely sajnálatos eset a pálinkakabarát gazdára nézve igen siralmasan végződött, mert a harcias feleség György nevű kamasz fiával együtt nekiesett a jámbor férfinak és egyfelől egy görösös bottal, másrészt pedig tüzkaparó vassal úgy ellátták a szegény embert, hogy az súlyosan megbetegedett. A gonosz szerzetet följelentették a váli járásbírósnágnál.

— **Meghívó.** A szegény iskolás gyermekek felruházására alakult vízi-városi magyar asztaltársaság f. évi október 8-án este 8 órakor saját helyiségében, alsó-királysor 2. sz. alatt (Varga István-féle vendéglő) táncszal egybekötött kedélyes estét rendez, mely alkalommal az asztaltársaság felkérésére Nehr János a jótékonycél iránti szíveségből több bűvészeti mutatványt fog előadni.

— **Holttest az utcán** czimmettel megirtuk, hogy a Vendel-közben a minap egy ismeretlen férfi hullát találtak. A hullát tegnap fölboncolták, midőn kiderült, hogy a züllött embert a nagymérvű pálinkaivásból következett szív-szélhűdés ölte meg. Rubáinak átkutatásakor egy igazolójegyet találtak nála, melyből megtudták, hogy az illető Wrabecz András magyarbéli (Pozsony m.) illetőségű 51 esztendő nap-szamos.

— **Meghívó.** A zsolna-rajeczi választókerület lelkes polgárai, a néppárt törhetetlen hívei Rajeczen 1899. október 8-án, vasárnap d. u. 3 órakor a fő-téren néppárti népgyűlést fog-nak tartani, a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. Tartja: Zmeskál Zoltán, orsz. képviselő. 2. Az egyházpolitikai törvényekről. Tartja: Krupicz Rezső. 3. A szövetségi ügy-ről. Tartja: Szűcskál József, esperes-plebánus. 4. A néppártiról. Tartja: Kulman Károly, orsz. képviselő. 5. Elnöki zárás. A rendezőség.

— **Az egy forintos bankjegyek.** Az 1888. évről keltezett egy forintos bankjegyek beváltási határideje f. é. december 31-én lejár. Ezen államjegyek csak már a jövő ujévig váltathatók be a váltópénztári teendőkkel megbízott állami pénztáraknál és a cs. és kir. közös központi pénztárnál. Ezen határidő leteltével az államnak a beváltásra vonatkozó kötelezettsége teljesben megszűnik.

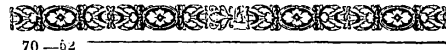
— **Markotányosok fogyasztási adója.** A pénzügyminiszter rendelettel értesítette a pénzügyigazgatóságokat, hogy a hadgyakorlatok alkalmával rendes állomáshelyükről kivonuló csapatokat kísérő s az ilyenkor és fogyasztási cikkeket rendesen kisebb mennyiségben beszerző markotányosok a csapatok kizárólag s

szükségletére általuk kiszolgáltató szesz italok és élelmiszerek közül csakis a bor, bormust és gyümölcsbor után járó italadót, továbbá a (friss beszózott vagy füstölt és pá-cozolt) hus, szalona és kolbászok, szelenczhus, sbb. után fizetendő husfogyasztási adót és pedig abban az esetben tartoznak a bevonulás helyén ezen adók beszedésére jogosítottnak megfizetni, ha a csapatoknak azon a helyen egy és ugyanazon község (város) határában egyhuzamban való tartózkodása negyvennyolc óránál tovább tart; míg ellenben a 48 órát meg nem haladó tartózkodásnál az adófizetés helyi kötelezettsége nem áll be.

— **A műszöveszet.** A székesfejevári polgári leányiskola növendékei Námessy Etel tanítónő vezetésével a napokban megtekintették Nehr János műszöveszetét. Különösen a kalotaszegi-és damaszt szövészet, továbbá a szőnyegverés keltette fel a leánykák érdeklődését, kik tanítónőjük és a tulajdonos szakszerű magyarázatát élénk figyelemmel hallgatták. A kiváló ipartelep meglátogatását ajánljuk olvasóink figyelmébe. Senki sem mulassza el e fajta szükségleteinek beszerzésénél eme kitűnő és a mellett olcsó forrás-hoz fordulni, anrál is inkább, mert a törekvő fiatal mester, ki tanulmányait a késmárki áll. ipariskolában végezte, izléses gyártmányai által minden tekintetben megérdemli a pártolást.

— **Állatbetegségek a megyében.** Veszélyes: adonyi j. D. Adony 1 u., váli j. Baracska 1 u., Bicske 1 u., P. Zamór 1 u., Sertesorháncz: székesfejevári j. Moha 6 u., váli j. Bicske 1 u. Sertesorház: adonyi j. Baracs 1 u., Ivánca 1 u., K. Perkáta 1 u., N. Perkáta 1 u., R. Almás 1 u., móri j. Csákvár 28 u. sárbogárdi j. A. Alap 2 u., A. Szt. Iván 1 u., Czece 5 u., Herczegfalva 3 u., Jgar 47 u., Káloz 1 u., P. Egres 1 u., Sárbogárd 3 u., Sárosd 1 u., S. Szt. Miklós 1 u., székesfejevári j. N. Láng 1 u., Pákoz 3 u., Polgárdi 1 u., Seregélyes 1 u., váli j. Alsóth 7 u., Baracska 46 u., Csabdi 1 u., Etyek 1 u., Kajászó-Szt. Péter 22 u., Martonvásár 1 u.,

Felelős szerkesztő: Chay Antal.

Késmárki állami szövő-ipar-iskola volt növendéke.

NEHR JÁNOS

mű-szövő,

Székesfejevár, Könyök-utca 6-ik szám
bejárat Kórház-utca felől.

Készít mindenemű damaszt asztalterítőket, asztalkendőket, törülközőket, damaszt ágyszőnyeget, szőnyeget. Damaszt grádit, alsó párnákat. Kalotaszegi függönyöket, kenyérruhákat. Tejgazdaságok részére kitűnő minőségű sajt vásznat, gazdasági czélokra varrásnélküli zsákokat.

Varrásnélküli lepedők beszöve, erős használatra, drbjá 90 krtól 3 frtig.

Asztalterítők 2 forinttól 30 forintig.

Asztalkendők 4 frttól tucatzja 14 forintig.

Törülköző kendő 3 frttól tucatzja 18 frtig.

Egyszersmind bátor vagyok megjegyzeni, hogy szakszerű berendezésem folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy készítményeimet 15%-kal olcsóbban készíthetem, mint eddig.

Vendéglősök részére ASZTALTERÍTŐK, tetszés szerinti névbeszövéssel drbjá 1 frt 70 krtól 5 frtig.

Minden menyasszonyi kelengyébe a név, czimer vagy monogram beszövést minden árfelemelés nélkül elfogadom, a melyek nálam szövetnek.

A szövészet iránt érdeklődők szövészetemet barmikor megtekinthetik.

Raktár: KNAZOVITZKY BÉLA urnál,
Nádor-utca, Reé ház.

Szíves pártfogását, esetleg szövészcsem személyes megtekintését kérve vagyok
259. 10—2. teljes tisztelettel

NEHR JÁNOS

műszövő,

a késmárki áll. szövő-ipar-iskola volt növendéke.

Két jó házból való fiu tanulól fölvétetik.

Kitüntetve az országos ipar-egyesület által 1899.

70—52

PFINN JÓZSEF Alapított 1858-ban.

Telep: Palotai-utca 23. „CONCORDIA“

TEMETKEZÉSI VÁLLALAT, ÉRCZ- ÉS FAKOPORSÓ RAKTÁRA

Szűgyő-cím: CONCORDIA SZÉKESFEJÉRVÁR Telefon-szám 79.

Sas-, Jókai- és Iskola-utca sarkán, a „Fekete Sas“ szálloda átellenében.

A legolcsóbb és legdíszesebb temetések elvállaltatnak.

Hullák szállítása a vidék bármely irányába eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések távirat útján is elintéztetnek.

— !!Sírkoszorúk!! —